

Sygn. akt *IV U 1109/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2018 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2018 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku P. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę socjalną

na skutek odwołania P. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 01/08/2017 r. znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 01/08/2017 r , znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy P. R. prawo do renty socjalnej poczynając od dnia 26 października 2017r. na okres do 26 października 2018r.

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

Sygn. akt: IV U 1109/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 marca 2018r.

Decyzją z dnia 1.08.2017r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpatrzeniu wniosku P. R. z dnia 31.03.2017r. odmówił wnioskodawcy prawa do renty socjalnej wskazując w uzasadnieniu decyzji, że zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 24.07.2017r. nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

Od powyższej decyzji, odwołanie złożył wnioskodawca, wskazując, że jego stan zdrowia nie pozwala mu na podjęcie zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawca nie spełnia przesłanek warunkujących ustalenie uprawnień do renty socjalnej, z powodu braku orzeczenia o całkowitej niezdolności.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. R. wniosek o rentę socjalną złożył w dniu 31.03.2017r.

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 24.07.2017r. uznano, że nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Na tej podstawie organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

(dowód: dokumentacja w aktach rentowych)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy, w szczególności czy jest on całkowicie niezdolny do pracy, tj. czy utracił zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej (przed ukończeniem 25 roku życia) lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej, kiedy powstała owa niezdolność do pracy i czy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu kardiologii, psychiatrii i chorób płuc.

Biegły sądowy z zakresu chorób płuc na podstawie dokumentacji lekarskiej i akt sprawy rozpoznał u wnioskodawcy astmę oskrzelową. Biegły nie stwierdził takiego naruszenia sprawności organizmu, który powodowałby całkowitą niezdolność do pracy. Jak wynika z dostępnej dokumentacji medycznej leczenie pulmonologiczne zostało podjęte we wczesnym dzieciństwie tj. od 1996r. do 2009 roku czyli do 13 roku życia. Początkowo ze względu na nawracające infekcje wnioskodawca wymagał hospitalizacji, z czasem uzyskano wyrównanie i leczenie odbywało się w warunkach ambulatoryjnych. Stosowano wówczas standardowe leki pulmonologiczne celem kontroli astmy oskrzelowej łagodnej. W badaniach spirometrycznych u wnioskodawcy nie stwierdzono zaburzeń wentylacji płuc. Obecnie P. R. nie stosuje leków celem kontroli objawów, nie przedstawił również dokumentacji świadczącej o leczeniu po 2009r. Wobec powyższego u wnioskodawcy nie stwierdza się takiego stopnia uszkodzenia układu oddechowego, który powodowałby całkowitą niezdolność do pracy.

Biegły psychiatra na podstawie analizy dokumentacji medycznej oraz wyników aktualnie przeprowadzonego badania stanu zdrowia psychicznego stwierdził, że opiniowany ujawnia organiczne zaburzenia osobowości na podłożu obniżonej sprawności intelektualnej.

Zarówno stosowane leczenie jak też brak konieczności hospitalizacji oraz aktualny stan zdrowia psychicznego pozwalają na stwierdzenie, iż opiniowany jest jedynie częściowo niezdolny do pracy zawodowej. Z psychiatrycznego punktu widzenia powyższe zaburzenia powodują jedynie częściową niezdolność do pracy zawodowej.

Biegły kardiolog rozpoznał u wnioskodawcy następujące schorzenia: - ubytek przegrody międzyprzedsionkowej typu I, - mały ubytek przegrody międzykomórkowej w części błonistej, - umiarkowaną niedomykalność mitralną.

W oparciu o powyższe biegły uznał, że wnioskodawca P. R. jest całkowicie niezdolny do pracy od 26.10.2017r. do 26.10.2018r. Niezdolność do pracy związana jest z wrodzoną wadą serca powstałą przed ukończeniem 18 roku życia.

Lekarz konsultant z zakresu kardiologii w opinii z dnia 07.06.2017r. stwierdził brak podstaw do orzeczenia niezdolności do pracy opierając się na wyniku echokardiografii, w której stwierdzono jedynie nieistotny hemodynamicznie szczelinowy ubytek przegrody międzykomorowej. Pogłębienie diagnostyki kardiologicznej w postaci echokardiografii przezprzełykowej z 26.10.2017r. pozwoliło rozpoznać obecność dodatkowej wrodzonej wady serca pod postacią ubytku przegrody międzyprzedsionkowej typu I. Wnioskodawca został skierowany na konsultację kardiologiczną, która miała miejsce w dniu 03.01.2018r. Konsultujący kardiochirurg skierował wnioskodawcę na badanie tomografii komputerowej z opcją naczyniową przed kwalifikacją do leczenia operacyjnego wrodzonej wady serca. Według biegłego wrodzony ubytek przegrody międzyprzedsionkowej typu I będący przyczyną umiarkowanej niedomykalności zastawki mitralnej jest wskazaniem do leczenia kardiologicznego po wykonaniu zaplanowanych badań. Obecnie wnioskodawca z przyczyn kardiologicznych jest całkowicie niezdolny do pracy. W przypadku zakwalifikowania do leczenia kardiologicznego, po okresie rekonwalescencji stan kardiologiczny wnioskodawcy może ulec poprawie z odzyskaniem zdolności do pracy w ograniczonym zakresie. Wnioskodawca jest obecnie osobą

całkowicie niezdolną do pracy z powodu wrodzonej wady serca na okres 1 roku od daty wykonania przezprzelykowego badania echokardiograficznego, kiedy to rozpoznano dodatkową wrodzoną wadę serca.

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o przedstawione dowody z dokumentów, zalegające w aktach organu rentowego, dokumentacji orzeczniczo – lekarskiej oraz aktach sądowych. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę opiniom sądowo – lekarskim przeprowadzonym na potrzeby niniejszego postępowania przez biegłych sądowych. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnoszą się do dokumentacji lekarskiej. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Opinie w sposób wyczerpujący odpowiadają na pytania postawione przez Sąd. Biegli w sposób jasny i logiczny wyjaśnili motyw wydatania opinii o takiej treści, wskazując przede wszystkim na przeprowadzone badania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. nr 153, poz. 1268 ze zm.), renta ta przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu – w stopniu, który powoduje całkowitą niezdolność do pracy, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia, albo, jeżeli powstało w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. W takim przypadku w zależności od tego czy niezdolność ma charakter trwały czy okresowy przyznawania jest renta socjalna stała lub okresowa.

Z powyższego wynika, że jedną z podstawowych przesłanek uzyskania prawa do renty socjalnej jest stwierdzenie całkowitej niezdolności do pracy wnioskodawczyni. Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Ocena powyższa, jako że wymaga odniesienia się do kryteriów medycznych, w szczególności do stopnia naruszenia sprawności organizmu, wymaga zasięgnięcia przez Sąd opinii biegłych dysponujących wiadomościami specjalnymi z zakresu medycyny. Ocena biegłych warunkuje dopiero dalszą analizę prawną całkowitej niezdolności do pracy.

W sprawie niniejszej istotą sporu było ustalenie, czy wnioskodawca P. R. jest całkowicie niezdolny do pracy i ma prawo do renty socjalnej.

Przeprowadzona w toku postępowania opinia biegłego lekarza specjalisty z zakresu kardiologii jednoznacznie wskazała, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy z przyczyn kardiologicznych. Biegły potwierdził, że wnioskodawca ma wrodzoną wadę serca w postaci ubytku przegrody międzyprzedsionkowej I typu.

Biegły wskazał również, że całkowita niezdolność do pracy wnioskodawcy ma charakter okresowy, przez okres 1 roku.

Sąd w pełni podzielając wnioski płynące z opinii biegłego z zakresu kardiologii, zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do renty socjalnej poczynając od dnia 26.10.2017r. do dnia 26.10.2018r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 47714 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję ZUS, orzekając jak w sentencji, oddalając odwołanie za okres od dnia złożenia wniosku tj. od 31 marca 2017r.